

Fonteinpijn

Mario Scheepers

Mario Scheepers

Fonteinpijn

© Mario Scheepers 2021

ISBN 978 90 821 4651 6

NUR 301

Fonteinpijn

Figuren en voorvallen in dit boek zijn fictief. Eventuele gelijkenis met bestaande personen of gebeurtenissen is toevallig.

ISBN 9789082146516

NUR 301

Fonteinpijn

© Mario Scheepers 2021

Ik draag dit boek op aan alle vrouwen in mijn leven
maar in het bijzonder aan Moeder
die in een bakje boven mij in onze fontein staat
zodat het water kan stromen

TINDER COLLEGE

Moeder staat te strijken.

‘Jongen’

‘Ja ma, wat is er?’

‘Je bent nu twintig geworden, ik moet je wat vertellen.’

1.

Begin januari 2021

‘Is dat niks voor jou pap?’

‘Lijkt me meer iets voor de jeugd. Ik ken het niet, alleen van horen zeggen, maar is toch vooral een vleeskeuring?’

‘Dat bedoel ik dus, een oordeel zonder dat je weet waar je het over hebt, dat heet dus een voor-oordeel. Jij ben toch onderzoeker van huis uit? Dan moet je het gewoon uitproberen vind ik en daarna pas

je oordeel vormen.’

Het lijkt of ik mezelf hoor praten. Zo moet ik ook bij een ander overkomen. Direct, in your face. Een spiegel. Schaakmat! Want ze had gelijk. Ik had zo mijn vooroordelen. Baalde daar zelf van. Dochter voelde dat haarfijn aan. De vinger op de zere plek. Beetje peuren in de wond. Au! Besloten me hier aan over te geven, er niet meer tegenin te gaan bij Dochter. Luisteren en meedoen, kijken wat het brengt. Niet tégen maar mee.

‘Zal ik laten zien hoe het werkt? Het is heel eenvoudig hoor.’

Ik wandel met mijn dochter van 22 door het groene achterland van Berendorp. Sinds mijn scheiding, nu een kleine twee jaar geleden, wandel ik vaker met Dochter. Ik wandel sowieso meer dan ik ooit heb gedaan (jaja, Corona). Het lijkt of mijn gesprekken met Dochter anders zijn, dieper gaan. Nog nooit heeft Dochter me iets verteld over haar ervaring met Tinder, over datingsites in het algemeen of over haar liefdesleven. Misschien heb ik er ook nooit naar gevraagd. Misschien gaat het me helemaal geen snars aan. Denk ik nu.

‘Okay, prima, why not, ben benieuwd nu je er zo over begint. Je hebt een punt.’

‘Nou, kijk, het idee is heel simpel. Je maakt een profiel aan, dat gaat makkelijk en snel. Je kiest een paar foto’s uit. En je voegt een paar korte zinnen tekst toe. Tenminste zo doe ik het en doen de meesten het.’

‘Zo dat is inderdaad simpel. Dus geen grote lappen tekst en geen vragenlijsten vooraf invullen’

Ik had me eerder ingeschreven op een dating-site. Te snel na mijn scheiding. Ik kon er officieel nog niet aan toe zijn, volgens de boeken dan. ‘Je moet eerst rouwen Ivo, zo’n huwelijk van bijna dertig jaar gaat je niet in je kouwe kleren zitten.’ Ja lekker makkelijk praten, zo

van een afstand. 'Je moet niet vluchten voor je verdriet.' Vrienden zat die dit ook hadden meegemaakt. 'En geniet nou van je nieuwe vrijheid! Niet meteen in iets anders vluchten Peters!' Ze hadden gelijk gehad. De eerste ervaringen met daten liggen voor mijn gevoel alweer ver achter me. Met Dochter had ik het hier toen niet over gehad overigens. Maar een hoop gedoe was het wel, dat daten toen. Een datingsite voor hoger opgeleiden, dat dan weer wel. Nieuwe ronden, nieuwe kansen.

'Ik zei toch: easy does it. Ik heb ook tips over de foto's en de tekst. Dus die geef ik je er meteen bij. Een paar foto's is genoeg. Eentje moet je gezicht van voor laten zien. Een tweede laat je hele lichaam zien (zodat je een beetje een beeld hebt van de maten van iemand haha, niet te dik hè, daar houdt je toch niet van pap). En dan nog een foto die iets laat zien van je hobby, dat je aan het fietsen of tuinieren bent of zo. Klaar met de foto's.'

'En ik neem aan dat je er een beetje gunstig op mag afsteken, op die foto's?'

'Ja pap, dat doet iedereen, duh. Ze moeten wel een beetje recent zijn overigens, anders wordt het vooral teleurstellend.'

'Okay, geen probleem.'

'Dan naar de tekst. Een paar zinnen is genoeg, ik zei het al. Dus geen hele verhalen. Begin met een zin met humor. Humor doet het altijd goed. En dan nog een zin die iets cryptisch heeft, dus een zin die de vrouw aan de andere kant in positieve zin prikkelt. Er moet iets te raden zijn, ze moeten nieuwsgierig worden.'

'Zozo, ik ben onder de indruk'

'Nu kan het feest beginnen. We komen bij de kern van Tinder. Je geeft op wat je zoekt, in jouw geval dus een vrouw van bepaalde leef-

tijd, een straal waarbinnen het moet gebeuren allemaal en daar gaat ie. De carroussel begint te lopen. Je krijgt elke keer een vrouw te zien uit de grote vrouwenhemel. Je swipet naar links als ze niet je type is en naar rechts als je haar wel leuk vindt.’

Dit gesprek over Tinder met Dochter was vier weken geleden. Ik heb niet stilgezeten. Inmiddels wist ik meer van Tinder dan Dochter. Ik mag dan net zestig zijn geworden, ik doe nog niet onder voor de jongere generaties. Ik ben nog steeds een snelle student. Als ik ergens door gefascineerd raak, dan zet ik er mijn tanden in. Zal een vorm van vluchtgedrag zijn. Lekker in de boeken duiken. Ik had een stuk of vijf boeken over daten in het algemeen en Tinder in het bijzonder bestudeerd. Werkelijk, wat had ik me vergist! Wat een raar beeld had ik gehad. Inderdaad zonder dat het ergens op gebaseerd was. Als voormalig wetenschapper keek ik aanvankelijk vooral naar de achterliggende techniek van de relatie-site. Wow, geniaal eigenlijk hoe daarover is nagedacht. Hoe lang bestaat Tinder nu helemaal? Ik had die vraag de afgelopen weken hier en daar terloops voorgelegd aan vrienden. Niemand had het goed. De meesten dachten dat Tinder zo ongeveer vanaf 2008 bestond. Mooi niet, pas vanaf 2012. Ik was zelf ook verbaasd toen ik het las. Ik schatte losjes in dat het vanaf 2015 een begrip was en het dating-landschap voorgoed had veranderd. Als je bedrijf een werkwoord is geworden (Tinderen), dan kun je gerust zeggen dat je het landschap hebt veranderd.

2.

Begin februari 2021

Het is een heerlijke zonnige ochtend. Ik sta wat eerder op dan normaal. Vandaag mijn moeder van 84 van huis ophalen. Vandaag is het coronavaccin-prikdag. Het landschap ligt vol sneeuw. Eergisteren belde Moeder nog op om te vragen of het wel verstandig was het vaccin te nemen. Er waren wat berichten in de media dat er nogal wat nare bijwerkingen kunnen optreden. Haar vriend Gerrit

(zelf 88) had haar bang gemaakt.

Mijn moeder ziet er nog goed uit voor haar leeftijd. Dat kan ik wel zien in deze oude Jumbo-hal waar het wemelt van de 75-plussers. Een vrouw voor ons in de rij vraagt: 'Ja, ik ben al 78, hoe oud bent U?', en kijkt ergens tussen mij en mijn moeder in. Moeder luistert maar half, dus ik geef de vrouw voor ons in de rij maar antwoord. Aan haar gezicht te zien valt het antwoord haar een beetje tegen (ze had natuurlijk verwacht dat zij de oudste zou zijn). Ze zegt nog: 'Ja, ik sta altijd in de verkeerde rij hoor, bij mij duurt het altijd het langst.' De grap komt niet over. Jammer, ze bedoelt het goed, denk ik.

De vrouw van 78 blijkt gelijk te hebben, het duurt allemaal een stuk langer dan gedacht. Het valt me op dat het prikken zelf zo is gepiept, maar dat de administratie eromheen de bottleneck vormt. Dat moet toch beter kunnen, kan ik niet nalaten te denken. Ik breng Moeder via een omweg terug naar huis. Het is me al vaker opgevallen dat praten in de auto makkelijker gaat dan praten thuis op de bank. Met praten bedoel ik ook echt praten, dat het ergens over gaat. Ik heb het ergens gelezen hoe dat zit. In de auto hoeft je elkaar niet aan te kijken en praat je makkelijker over persoonlijke dingen. Zo een beetje voor je uit starend. In de dating-literatuur is het bekend dat samen wandelen met je date een soortgelijk effect heeft. Je praat makkelijker en wordt sneller persoonlijk. Als dat is wat je wilt tenminste.

'Jongen, hoe zit het met vrouwen in oë leven? Bende nog un bietje op zoek?'

'Nou ma, euh, eigenlijk ben ik er niet zo mee bezig.'

'Ja jongen maar ze komme nie anwaaie hè, ge moet er wel wa voor doen'

'Nou ma, ik kijk wel eens rond op internet, maar eerlijk gezegd zie ik niet zoveel leuks. Ik denk dat ik te kritisch ben.'

‘Ge moet niet zo moeilijk doen, want alleen zijn dè is ok niks, dè witte. As ge nie oppast dan worde net zoals ons Hettie.’

Zo die opmerking hakte er goed in. Het venijn zit in de staart, want mijn moeder raakte deze kern toen we bijna op onze bestemming waren gekomen. Hettie was de dochter van vriend Gerrit. Het ging heel vaak over Hettie, té vaak. Hettie was meer dan tien jaar geleden gescheiden en er ging geen dag voorbij of Hettie klaagde over haar situatie. Geen man was goed genoeg, in haar ogen (volgens moeder en Gerrit dan in ieder geval). Haar man had haar jaren geleden gedumpt voor een jonger exemplaar. Stiekem denk ik dat moeder en Gerrit een lat-relatie hebben omdat Hettie tussen hen in staat. Je kunt niet bij Gerrit zijn of Hettie zit klagend op de bank te steggelen met haar vader, meestal over geld (-tekort). Aan onze kant van de familie maken we hier zelfs ongepaste grapjes over: ‘Pas maar op hoor, anders stuur ik Hettie op je af.’

Hettie was dus een schrikbeeld voor mij. Nee, die kant wil ik niet opgaan, zo wil ik niet worden. Was ik te kritisch? Stelde ik te hoge eisen? Stond ik genoeg open voor een nieuwe relatie? Moeder kon makkelijk praten. Zij zelf was na het overlijden van Vader een paar jaar alleen geweest. Ineens stond Gerrit op de stoep. Niks datingsites en wandelen in het bos. Geloof het of niet: Gerrit was in de jaren vijftig, nog voordat mijn moeder haar latere man (en dus mijn vader) leerde kennen, haar eerste vriendje. Toen kon de relatie om allerlei redenen geen stand houden (note to myself: nog een keer navragen hoe dat zit, dus wordt weer een autoritje). De vrouw van Gerrit was inmiddels ook overleden en via-via hebben Gerrit en Moeder elkaar weer in de armen gesloten. Nou ja ‘armen’, ik heb het koppel nooit op intimiteit kunnen betrappen. Ze hebben steun aan elkaar. Gerrit belt zeker vijf keer per dag. Het liefst met de luidspreker aan zodat Moeder de was kan blijven opvouwen en iedereen of ie nou wil of niet kan meeluisteren.

Moeder heeft me aan het denken gezet. Misschien moet ik niet zo

moeilijk doen. Na Dochter is Moeder nu al de tweede vrouw in mijn leven die begint over mijn liefdesleven ... Goed goed, ik ben 'om', ik ga de wereld van Tinder verkennen. Maar eerst een stukje huiswerk doen. Ik ga voor mezelf formuleren hoe ik het aan wil pakken: ik bedenk er het mooie woord 'datingstrategie' voor, lijkt me leuk dat zo uit de losse pols in een gesprekje te laten vallen.

3.

Begin februari 2021

Okay, aan de slag met dat Tinder. Ik kruip achter de pc. Geen haast, lekker op mijn gemakkie uitzoeken hoe het werkt. Account aanmaken gaat heel simpel. Werkt via je 06-nummer. Dus zoals Whatsapp werkt. Het is gratis. In principe gratis. Bij mij als econoom gaan dan de alarmbellen rinkelen. Hoezo gratis? Wat is hiervan de bedoeling? Waar verdienen ze hun geld mee? Wat is het verdienmodel? Grofweg zijn er maar twee mogelijkheden, nou misschien drie, om geld te verdienen met zoiets. Met een opwaardering van je abonnement waar je extra voor moet betalen. Tinder verbergt bepaalde functionaliteiten in de gratis versie. Dan zijn er de advertentie-inkomsten, dus je zult af en toe lastig worden gevallen als je voor gratis kiest. En tenslotte zou het me niet verbazen dat ze met je gegevens aan de slag gaan, je profiel verkopen of inzetten voor commerciële doelen.

Ik ben niet anders dan de meesten, ga het niet uitzoeken nu. Eerste verrassing is binnen: geen uitgebreide vragenlijsten en vinkjes zetten om te kunnen beginnen. Ik zie dat als een voordeel. Ben niet overtuigd van de meerwaarde van veel vragen vooraf beantwoorden. Dochter had gelijk, het is laagdrempelig. Ik zoek een vrouw. Zoeken binnen een straal van Wat zal ik doen? Ik zit niet te wachten op een date uit de kop van Noord-Holland. Een paar grotere steden binnen handbereik. Een afstand van veertig kilometer lijkt me een goede keus. Tinder maakt gebruik van de GPS-functie van je telefoon. Tinder zoekt in een straal van (in mijn geval) veertig kilometer vanaf

het punt waar je op dat moment bent. Als je toevallig in onze hoofdstad bent, dan krijg je dames aangeboden die zich op dat moment in een straal van veertig kilometer van onze hoofdstad bevinden. De leeftijd, niet onbelangrijk. Dat werkt met een schuifje, zoeken van 48 jaar tot 58 jaar, laat ik daar maar eens mee beginnen. Ouderwets van me misschien, een vrouw die ouder is dan ikzelf laat ik voor nu even buiten beschouwing. Die vrouw uit de kop van Noord-Holland van 65 kan later altijd nog ...

Nu komt het belangrijkste. Informatie over mijzelf. Veel ruimte krijg ik daarvoor niet. Prima vind ik. Kort en krachtig. Dat houdt de snelheid erin. Ik heb daar de afgelopen dagen in mijn hoofd al over lopen malen. De wandeling met Dochter in mijn achterhoofd. Korte zinnen, beetje humor. Ik begin te tikken, ik schrap weer wat, nog een keer nalezen. Ja, dit moet hem even worden voor nu.

Geen standaard man, ik houd niet van voetbal dus hier geen groen scherm in huis, op weg naar meer tijd voor mezelf en zoek (leuk, vlot, sportief, gevat, lief, pittig) iemand om levensreis verder mee te ontdekken. Of om iets leuks mee te gaan doen, om te beginnen.

4.

Laat ik de tekst voor mezelf nog eens nalopen. Ik ben geen standaard man. Dat had ik vooraf bedacht, dat vind ik echt van mezelf. Heb me altijd al 'anders' gevoeld. Niet dat ik beter ben dan een ander, ook niet slechter. Anders dus. Ik houd niet van voetbal. Niet om te kijken en ook niet om te doen. Als kleine jongen heb ik vier weken 'op voetbal' gezeten. Ik heb zelfs mijn jarenlange abonnement op stripweekblad 'Sjors' om laten zetten naar 'Voetbal nog wat.' Het was een drama. Ik kon er niks van, vond er ook niks aan. Dat tijdschrift was waardeloos, kon me niet boeien. Jammer van die sportbroek en schoenen. Denk dat het geen merkspul was. Mijn ouders hadden het niet breed. Ik voelde me schuldig over mijn kortstondige beveliging. Van dat voetbalblaadje weer terug naar mijn vertrouwde 'Sjors.'

Bij mij in huis nooit voetbal op het scherm. Of sport. Dat eindeloze geouwehoer over die voetballers, die analyses en commentaren. Alle mannen die ik ken hebben een monopolie op de televisie afgedwongen bij hun partners als het zondagavond is. Iedereen moet stil zijn, want pa zit voetbal te kijken. Verschrikkelijk. Dus daarom niet standaard. Verder maakt het me ook niet uit bij een spelletje of ik win of dat ik verlies. Ik ben niet competitief. Dat is ook niet standaard. Ik ben wel competitief maar niet in dat soort dingen.

Dan ben ik iemand die niet goed over niks kan praten. Gewoon gezellig de tijd vol lullen. Over het weer, over hoe het met Zus is en met Zo en waar we afgelopen jaar op vakantie zijn geweest. Ik heb vaak gewenst dat ik niet altijd zo nodig over allerlei maatschappelijke misstanden zou willen praten en anderen daarmee tot last moet zijn. Op feestjes zien ze me vaak liever gaan dan komen, daar heb je hem weer ... altijd ingewikkeld doen. Gelukkig heb ik geleerd deze afwijking van me te onderdrukken. Me meer bewust van mijn omgeving, ook kijken waar de ander op zit te wachten. 'Het model van de klant' heet dat in economentaal. Je dienstbaar opstellen, jezelf aanpassen, gezellig meedoen. Lukt wel maar leuk is het niet altijd en na een paar uur ben ik doodmoe van de niksigheid en gezelligheid. Note to myself: verder uitzoeken waar die afwijking is begonnen, hoe dat werkt, of er ook anderen zijn die hier last van hebben en hoe die ermee omgaan.

Dan vrouwen. Natuurlijk voel ik me aangetrokken tot vrouwen. Ik zie het wel als er iemand speciaals binnen komt. Mooi verzorgd, opvallende verschijning of gewoon anders, aantrekkelijk, verleidelijk. Ik heb mijn ogen niet in mijn zak zitten. Maar ik ben er niet zo mee bezig. Als we met vrienden op een terras staan, om een biertje te drinken in het zonnetje, dan zie ik de dames wel voorbij lopen vanuit mijn ooghoeken. Maar die makkers om mij heen draaien hun hoofd in een halve cirkel mee met de beweging van bepaalde vrouwen die langs komen. Dan die opmerkingen van de makkers! 'Had je die tieten gezien, jeetje man.' 'Euh ... van die vrouw bedoel je? Ja mooie vrouw maarre ...' Ik heb geen idee of ze grote of kleine 'tieten' had.

Ik let op andere dingen bij vrouwen, dingen die zij dan soms weer niet zien. Hoewel ik zeker kritisch ben op vrouwen en hun uiterlijk, ben ik grosso modo minder bezig met vrouwelijke vormen en maten. In die zin denk ik dat ik ook geen standaard man ben. Kortom 'geen standaard man' is een haakje in mijn profiel en zal vrouwen nieuwsgierig maken en ze zullen meer willen weten. Wat bedoelt ie eigenlijk? Nou dit dus.

Op weg naar meer tijd voor mezelf. Hiermee geef ik aan dat ik niet meer fulltime werk en dat werk niet meer het belangrijkste is in mijn leven. Ik wil graag dingen doen waar ik JA tegen zeg, en NEE kunnen zeggen als ik er niet achter sta. Werken: niet omdat het moet maar omdat het mág. Een hele luxe en misschien wat arrogante positie maar zo heb ik mezelf al jaren voorbereid. Mentaal maar ook financieel. Ik wil die vrijheid, ik wil zélf kunnen beslissen wat ik met mijn tijd en leven doe. Onafhankelijkheid en autonomie zijn belangrijk voor mij. Dat is belangrijk in een relatie, dat ik die vrijheid kan behouden. Inmiddels ben ik er achter gekomen dat volledige vrijheid zonder verplichtingen en deadlines mij niet gelukkig maakt. Weer een note to myself: beter uitzoeken welke combinaties van activiteiten voor mij wél werken. Op dit moment denk ik dat ik blij ga worden van afwisselende periodes van werken en niks doen. Drie maanden op en drie maanden af. Het hoeft ook geen 'werken' te zijn, als het maar een bezigheid is met anderen en met afspraken die moeten worden nagekomen. Iets wat ertoe doet, waar anderen ook wat aan hebben. Liefst iets waar de wereld een beetje beter van wordt. 'Niks doen' is niet letterlijk bedoeld. Geen verplichtingen, daar gaat het me om. Kan vakantie zijn maar ook me verdiepen in een onderwerp. Of vrijwilligerswerk doen.

Komen we aan bij het laatste stukje van mijn korte profieltekst. *Ik zoek (leuk, vlot, sportief, gevat, lief, pittig) iemand om levensreis verder mee te ontdekken. Of om iets leuks mee te gaan doen, om te beginnen.*

Wat tussen haakjes staat (leuk, vlot ...) geeft aan wat voor vrouw ik zoek, waar mijn voorkeur naar uitgaat. Spreekt voor zich denk ik. Het schaap met de vijf poten natuurlijk. Alleen wat losser geformuleerd. Ik geef aan niet iemand te zoeken voor korte avonturen, maar een langere en duurzame relatie te willen. Ik zeg erbij dat we samen dingen gaan ontdekken, samen op onderzoek gaan. Om het niet te zwaar te maken, want kan me voorstellen dat het vrouwen de adem beneemt, 'leuke dingen doen, om mee te beginnen.' Ik stel een tweetrapsraket voor. Geen hoge verwachtingen, losjes beginnen, kijken hoe het uitpakt. Wel met de intentie vóóraf om het uit te bouwen naar iets diepers.

5.

Een kleine toevoeging op de tekst, die ruimte is er nog wel:

Geen Brad Pitt misschien maar evengoed een slimme lange slanke vent (1.89 m, 85 kg) in de kracht van zijn leven. Wie doet er wat mee?

Na het serieuze stukje nu nog, en ik denk terug aan de wandeling met Dochter en haar adviezen, meer de losheid en de humor. Mooie afwisseling, serieuze bedoelingen en serieuze info, niet te zwaar maken, dus afsluiten met iets luchtigs. Klopt, ik ben geen Brad Pitt. Ik ben geen klassiek mooie man, geen 'gladde jongen' waar de vrouwen dan weer van hun kant uit de nekken voor laten draaien. Beetje zelfkennis kan geen kwaad. Lange slanke vent waar je een goed gesprek mee kunt voeren. Ik weet dat vrouwen gemiddeld nog steeds zoeken naar mannen die wat langer dan zichzelf zijn en minimaal dezelfde intelligentie hebben. Omdat vrouwen een enorme inhaalslag hebben gemaakt de laatste dertig jaar, wordt de vijver van mannen die minimaal even hoog zijn opgeleid steeds kleiner. In de afgelopen weken heb ik mijn voorbereiding gedaan en inderdaad lees ik dat er een groeiend overschot is van hoogopgeleide onafhankelijke vrouwen van vijftig plus. En een overschot van relatief lager opgeleide mannen. Twee grote groepen in Nederland waarin tienduizenden man-

nen en vrouwen hunkeren naar liefde en samenzijn maar niet tot elkaar zullen komen vanuit de bestaande zoekcriteria. Ik trek voor mezelf de conclusie dat ik nu op mijn zestigste interessanter relatie-materiaal ben dan toen ik in mijn pubertijd zat. Glas halfvol. Eco-noom als ik ben: een kwestie van vraag en aanbod.

In de kracht van zijn leven, wie doet er wat mee? Hiermee geef ik aan dat ik gezond en optimistisch ben. Dat ik er zin in heb. En, wie doet er wat mee?, dat ik het zonde vind als het zomaar op de plank blijft liggen, ongebruikt. Economen noemen dat onderbezetting en onderbezetting is een ‘waste of resources’. Dat moeten we niet hebben. Economie is vooral de wetenschap van het tegengaan van verspilling (overigens niet omdat het slecht is voor het milieu maar omdat je ‘kansen laat liggen’ en extra kunt verdienen door de boog wat strakker te spannen).

Kortom: hier is een geweldige resource beschikbaar die vraagt om benut te worden. Ik heb zo mijn eisen en wensen, maar je krijgt er ook wat voor terug. De tekst is kort, heeft een serieuze en een lichtere kant. En er zijn haakjes, ik laat dingen bewust een beetje vaag, zodat ik een opening bied (aan de ‘kijker’ of ‘lezer’) om een passende reactie te formuleren. Beetje mystiek, beetje humor. Ik denk dat ik het hierbij laat. This will do. For now.

6.

Ik voeg nog wat foto's bij om het profiel af te maken. Ik weet waar ik op moet letten. Ik wil het niet mooier maken dan het is. Recente foto's die laten zien wie ik ben en wat ik doe. Uiteraard ‘op mijn best.’ Lachend en met iets bezig ‘wat ermee door kan.’ Zal ik nog een spreuk doen? Shit, hier moet ik lang over nadenken. Ik heb een hekel aan ‘wijze spreuken’, vaak een luie manier om niet in eigen woorden te hoeven omschrijven wat je bedoelt. Ik besluit wat puzzelstukjes te gebruiken. Ik laat de omslag van een boek zien zonder dat de auteur zichtbaar is. Benieuwd wie daar iets over gaat vragen of zeggen.

Ik doe uiteindelijk tóch een spreuk. Misschien wel om te testen of de 'kijker' ook zo'n hekel heeft aan spreuken. Kijken of de dame in kwestie er iets in herkent ...

Elke beslissing was ooit iemands beste keuze.

Ik verwijs met deze spreuk naar mijn NLP-verleden. Als rationeel econoom ben ik ergens halverwege mijn (mislukte?) carrière vastgelopen en ben ik de zachtere kanten van het leven en mezelf gaan verkennen. Zo in aanraking gekomen met NLP en met familieopstellingen. Zelfs in mijn rationele economenwerk heb ik daar profijt van gehad. Ik zou het fijn vinden als ik met een partner deze interesses kan delen. Geen standaard man ... met mij kun je ook over emoties praten ... hoewel ik ze nog niet altijd goed genoeg kan voelen ... maar wil daar graag aan werken ... samen met jou ... een reis maken ... ontdekken Van wie de spreuk is zou ik niet weten. Het is een beetje een economenspreuk met het hoofd maar ook een gevoelspreuk met het hart of de buik. Je neemt een beslissing op basis van alle informatie die je dán tot je beschikking hebt. Dat is een rationele beslissing. Rationeel in de meest brede zin van het woord. Je neemt alle informatie mee, dus ook die uit je buik en informatie waar je je niet eens van bewust bent. Je besluit iets te gaan doen waarvan jij op dat moment denkt dat die je het meest gaat brengen. Zou er een ander besluit mogelijk zijn geweest ... dat je nog meer zou brengen ... met de kennis van dat moment ... ja dan had je dat wel gekozen toch? Ooit, op dat moment, was het je beste keuze. Het zet je aan het denken over 'waarom heeft iemand dat toen gedaan' en het nodigt je uit niet te veroordelen maar juist je te verplaatsen in die ander op dat moment. Kun je je voorstellen waarom iemand dat toen deed? Het antwoord zal vaak zijn: ja, dat kan ik me heel goed voorstellen. Dat verzacht vervolgens je oordeel als je dat al had. Het geeft je meer ruimte om te vergeven en het bij de ander te laten. Het maakt zacht en het verbindt, met de ander maar ook met jezelf. Dit heeft mij enorm geholpen bij het verwerken van mijn scheiding. Bij het kunnen accepteren van de ontrouw van mijn VROUW, nu ongeveer twee jaar geleden. Deze spreuk zegt veel over wie ik ben.

Eindelijk is het zover. Ik zet mijn profiel online.

Het is hoog tijd om dit dating-ecosysteem actief voor me te laten werken. Op basis van mijn zoekcriteria worden vrouwen voorgesteld op mijn scherm. Ik krijg alleen een foto te zien. De software registreert welke foto's de meeste respons genereren en dus kan het zijn dat de foto (van jou, van de vrouw) wisselt. Wil ik meer weten over de dame dan kan ik op de i (van informatie) tikken en krijg ik meer foto's en de (korte) tekst te zien. Vind ik de dame interessant of aantrekkelijk, dan schuif ik de foto naar rechts (LIKE komt in grote letters in beeld). Zie ik het niet zitten met die dame, dan schuif ik de foto naar links (NOPE). In een sneltreinvvaart komen er nu dames bij me langs. De vrouwen die ik niet leuk vind, die verdwijnen in het niets, de vrouwen die ik heb 'geliket' die worden toegevoegd aan mijn verzameling. Nu gaat het systeem, weer slim bedacht van Tinder, op een subtiele manier mijn profiel voorschotelen aan de vrouwen die ik leuk heb gevonden. Natuurlijk: als ik wil dat dat nog sneller en beter en vaker gebeurt (dan gratis), dan kan ik bijbetalen en krijg ik voorrang (overigens zonder dat die vrouwen dat kunnen zien, ook weer mooi bedacht).

Aan de andere kant van het speelveld gaan de vrouwen mij ook keuren. Vrouwen die mij niks vinden, daar krijg ik nooit meer iets van te horen. Ik weet niet eens hoe vaak ik word genegeerd. Dat vind ik een mooie eigenschap van Tinder. Teleurstellingen worden zoveel mogelijk uitgebannen. Ik wil immers vooral weten wie mij wél leuk (genoeg) vindt. Deze voor mij super interessante verzameling 'vrouwen die mij wél leuk vinden' komt op een apart blad in mijn account te staan. Dat werkt heel motiverend, voor mij althans. Ik zie per uur de voorraad vrouwen die mij leuk vinden groeien. Na een uur heb ik tien vrouwen in mijn voorraad, na drie uur heb ik er vijftig op een rijtje staan. Dan neemt het geleidelijk af met de toename. Na een aantal dagen heb ik iets van tweehonderd vrouwen in mijn voorraadkast en voel ik me een tevreden man. Natuurlijk wil ik heel

graag zien wie mij leuk vinden. Ik dacht eerst dat mijn instellingen niet goed stonden, want ik zag alleen maar vage plaatjes. Ik heb toen Dochter gebeld met de vraag wat ik fout deed. 'Haha pap, nee joh, je kunt die plaatjes niet zien, daar moet je ook helemaal niet naar kijken, je moet gewoon doorgaan met liken. Als je die plaatjes wilt zien, dan moet je bijbetalen. Niet doen hoor, dat is voor losers.' Aha, weer slim bedacht van Tinder, ik wil natuurlijk dolgraag zien wie er allemaal bij mij op voorraad is ... maar kassa.

Ik like iemand en vervolgens word ik op een random moment bij die vrouw voorgesteld. Ik wacht af of en wanneer deze vrouw mij 'terug' liket. Pas nadat we elkaar allebei hebben geliket krijg ik een levensgroot bericht op mijn telefoon: 'It's a Match!' Mijn hart maakt een sprongetje en nu begint de verslaving. Kijken, checken. Op het moment dat ik een match heb is het mogelijk met elkaar in contact te komen via de ingebouwde chat-functie. Tinder bemoeit zich er verder niet meer mee en het is aan ons tortelduifjes hoe we verder willen. Nu we de eerste test hebben doorstaan (we hebben elkaar geliket) kunnen we door naar de volgende ronde. Blijven we elkaar leuk genoeg vinden (via chat) dan is het tijd om volgende stappen te zetten, buiten het systeem om. In mijn geval kwamen de 'it's a match' - berichten zo geleidelijk aan binnenlopen. Ik denk dat ik na enkele dagen een stuk of vijf matches had.

Het hangt er natuurlijk helemaal vanaf hoe kritisch je bent. Als je alles op 'NOPE' zet dan kun je nooit een match krijgen. Als je alles op 'LIKE' zet dan wordt die kans veel groter. Maar ja, dan heb je misschien ook een match met iemand die je toch eigenlijk niet ziet zitten. Wat doen veel mannen nu (lees ik)? Die swipen gewoon ALLE vrouwen naar rechts. Dat is ook weer slim en een economen-dingetje. Als ik immers alle vrouwen naar rechts swipe dan vormt automatisch iedere vrouw die mij ook liket een match. Dat scheelt me een hoop tijd, dan kijk ik op dat moment wel verder of het iets voor me is. Bovendien, nu hoeft ik dus niet bij te betalen en ben ik geen loser! Tinder had dat in al zijn slimmigheid niet voorzien (een bug in het

systeem). Vrouwen die alles op NOPE zetten en mannen die alles ongezien naar rechts pleuren: dat gaat niet werken. Not good. Daar is door Tinder snel een stokje voor gestoken. Tegenwoordig mogen mannen nog maar maximaal honderd vrouwen per dag liken. In een gratis account. Anders bijbetalen. Oh verdienmodel.

8.

Nog zijn we er niet met de vindingrijkheid van Tinder. Veel mensen weten dit niet. Omdat vrouwen kritischer zijn dan mannen, dus heel veel op NOPE zetten ... afhaken op die vervelende mannen die niet selectief genoeg zijn ... is er een mooie truc bedacht. Het programma rankt zijn deelnemers. Iemand die veel likes krijgt komt in de bovcategorie 'interessante man' of 'interessante vrouw' terecht. Krijg je wat minder likes dan kom je terecht in het middensegment. Ben je een hekkensluis dan kom je terecht in de ondercategorie. Mooie mannen worden voorgesteld aan mooie vrouwen en minder mooie mannen aan minder mooie vrouwen. Zo volgen er wederom minder teleurstellingen en blijft het systeem lekker lopen en wordt iedereen weer een beetje blij. Zonder dat je hier zelf iets van ziet of weet natuurlijk. Zit ik boven of onder in de ranking? Ik weet geen manier om daar achter te komen. Behalve door met je vrienden te praten over hoeveel likes (nationale volkssport onder daters) zij hebben. Ook hier weer: de opgegeven aantallen zijn niet altijd betrouwbaar want de meeste mannen scheppen op over hun aantallen likes.

Onder het mom van 'ik ben een onderzoeker' en 'ik wil weten hoe dit werkt', had ik geen zin alle vrouwen naar rechts te swipen. Geen zin in, kost me alleen maar tijd. Waarom besparen op zoiets belangrijks? Rationaliseren van een uitgave die niet echt nodig is, ik ben er goed in. Ik wil heel graag die vage fotootjes in mijn voorraad bekijken. Tinder, wat gaat me dat kosten? Hier is Tinder alweer vindingrijker dan de rest. Dat is geen vaste prijs. De prijs wordt bepaald door een slim algoritme waar ik de geheimen niet van ken. Voor vrouwen is het goedkoper dan voor mannen. Voor ouderen is het duurder dan

voor jongeren. Tinder kijkt naar jouw klikgedrag en probeert je in stapjes te verleiden. Als je niet snel toehapt dan worden de prijzen verlaagd. Toen ik voor het eerst keek, zou het me iets van € 50 kosten om een maand lang mijn voorraad te kunnen bekijken. Voor een jaar was het dan weer relatief goedkoper, iets van € 225. Best veel geld, ik doe het niet, ik heb al een aantal matches waar ik even verder mee kan. Binnen een week heb ik een aanbieding te pakken: € 33 voor een maand, € 82 voor een jaar. Verdomd wat zijn die lui slim. Met mijn twee grote economenvoeten ben ik op deze 'speciale aanbieding' van Tinder ingegaan.

Ik zwijg tegen Dochter over mijn nieuw verkregen privilege. Ik wil niet als 'loser' gezien worden. De komende twee dagen ben ik bezig mijn aanbidders 'op te schonen.' De voorraad van tweehonderd dames is voor mij niet te overzien, ik moet gaan uitdunnen. Ik ga wieden en schoffelen en wikken en wegen. Ik eindig met een voorraadje van pak 'm beet twintig leuke vrouwen. Presto: ik hoef nu alleen nog maar op 'LIKE' te tikken en ik heb automatisch een MATCH. Kost wat maar dan heb je ook wat.

9.

Ik heb inmiddels honderden profielen van vrouwen langs zien komen. Wat meteen opvalt: de foto's laten héél vaak een dame zien die in een vakantie-achtig sfeertje een glas wijn in de hand heeft. Soms zit er zelfs nog een man aan de dame vast die dan gelukkig meestal wel geblurred is. De teksten zeggen opvallend vaak dat de zaakjes op orde en de rugzakjes opgeruimd zijn. Dochter zei al, dat je gerust de beste versie van jezelf mag laten zien. Hey ... niet zeiken Ivo Peters! Alles beter dan helemaal geen tekst toevoegen. Of alleen een foto van een landschap of een schilderij. Dat komt nogal eens voor. Vrouwen die dat doen, geen tekst en/of geen foto, die gaan sowieso bij mij op NOPE, geen discussie.

Wil je echt anders zijn dan de rest, opvallen in die berg dating-materiaal, dan doe je als Suzanne (en ik citeer):

Suzanne 54, *Opposites attract!* Daarom zoek ik: een lelijke man met laag IQ en EQ, die een hekel heeft aan honden, humor ontbeert, bouquetreeks leest, onverzorgd (graag neusharen en kalknagels) en slecht gekleed is, dodelijk saai, altijd chagrijnig, afhankelijk en volgzzaam, rookt, asexueel is, zijn leven op orde heeft, niet kan dansen, denkt dat hij alles al weet, geen AO heeft, vreemdgaat en rondswafelt, en diplomatiek is. Ik wacht op je.

Op deze manier spring je er in ieder geval uit. De vraag is natuurlijk of het werkt (en het je dichterbij je doel brengt). Als Suzanne dit toevallig leest dan mag ze zich melden. Nooit te oud om te leren. Dan mag Suzanne meteen uitleggen wat AO betekent. Administratieve Organisatie? ArbeidsOngeschikt?

In de profielen van de dames stikt het trouwens van de afkortingen. Om de pak 'm beet vijf profielen lees ik dat de dames niet op zoek zijn naar ONS en FWB. Ik moet eerlijk zeggen dat ik tot voor kort onbekend was met deze termen. Ik heb hier en daar ook rondgevraagd en de meeste 'gewone Nederlanders' weten het niet. Voor de zekerheid dan maar: ONS = one night stand, FWB = friends with benefits. WTF?

Persoonlijk raakt mij dit soort taalgebruik. Het komt op mij negatief over en het voelt of ik als man in een hokje word gestopt. Het suggereert dat er nogal wat mannen (in mijn leeftijdscategorie) zijn die vooral op zoek zijn naar snelle seks. Ik heb daar met wat dates over doorgepraat. Een aantal van hen zegt dat er nogal wat gespuis tussen mijn collega's zit. Mwaah ... ik weet het niet hoor. Ik heb als statement daarom mijn profiel aangepast door iets toe te voegen als 'Sorry dames, bij deze jongen geen ONS of FWB, als jullie daar naar op zoek zijn dan graag een deurtje verder aankloppen.' Ik heb het vrij snel ook weer weggehaald, het werkte niet zoals ik het bedoeld had. Klinkt de positieve variant van 'geen ONS' niet veel fijner: ik ben op zoek naar een duurzame relatie met intimiteit?

Mannen doen het niet beter. Alleen is mijn kennis daarvan (te) beperkt, ik zie geen profielen van mijn collega's. Ik kreeg via-via een YouTube filmpje doorgestuurd van een Amerikaanse expert op het gebied van daten. Hij wilde wel eens weten wat er allemaal 'aan de andere kant' (bij de mannen) gebeurt en had daarvoor een klein experimentje opgetuigd. Hij nam een foto van een 'uitdagende vrouw' en zette er een klein stukje tekst onder: 'Hé, ik ben nieuw hier in de stad, wie wil mij helpen de stad beter te leren kennen?' Binnen enkele uren kreeg deze fictieve dame zo'n vijfhonderd reacties binnen. De reacties waren ontluisterend. Zo'n 90% kwam niet verder dan een algemeenheid als 'Hey pretty'. Erger nog, ook teksten als 'Wanneer gaan we trouwen?' waren niet van de lucht. En dat terwijl de foto volop info op de achtergrond had om een uitdagende tekst op te baseren. Er was maar een handjevol mannen die de moeite had genomen verder te kijken dan hun neus (pik?) lang was om daar hun interesse uit te laten blijken. Laat ik positief afsluiten: hoe makkelijk is het met deze kennis om een originele en geïnteresseerde reactie te schrijven? Iets wat iedereen die aan het daten is verdient om te krijgen. Echte mensen verdienen echte aandacht.

10.

Het is zover. Ik ben inmiddels Tinder-expert en heb een voorraadje dames aangelegd om het gesprek mee aan te gaan. Ik ben er klaar voor, kom maar op ... Ben ik er klaar voor? Hé Peters, nou ga je niet als een kip zonder kop zitten kakelen met die dames toch? Wat wil ik nou eigenlijk? Waar ben ik naar op zoek? Waar let ik op? En hoe ga ik het aanpakken? Gewoon maar wat kletsen via de chat? Welke kant moet het gesprek opgaan? Hoe ga ik bijsturen? Wanneer is het moment om door te pakken? Of juist te stoppen? UNMATCHEN heet dat in Tinder-taal. Gewoon ditchen, zonder tekst of uitleg. Een gesprek dat wel of niet is begonnen, het maakt niet uit, elk van de twee deelnemende partijen kan zomaar de knop 'UNMATCH' aanklikken en de match is voor eens en altijd verdwenen in de grote Tinder-hemel.

Ik formuleer voor mezelf een aantal principes. Allemaal theoretisch geneuzel, weet ik, maar zo werkt dat nu eenmaal bij mij. Al is het maar voor mezelf om een beetje focus aan te brengen. Principes is ook een te zwaar woord, de term richtlijnen komt dichterbij in de buurt. Zoiets.

Eén: 2021 is voor mij het jaar waarin ik mezelf als doel heb gesteld een persoon te vinden met wie ik verder wil (dus lange termijn).

Twee: ik heb dat besluit genomen (er voor open te staan) na een gesprek met Dochter die me op de mogelijkheden van Tinder wees en me over haar eigen ervaringen vertelde. En Moeder begon er ook al over.

Drie: ik heb geen haast, geen verwachtingen. Ik ga gewoon rustig kijken en voelen hoe het loopt en wat er komt. Komt er niks van, dan is het ook goed, je kunt het niet afdwingen.

Vier: de manier waarop ik dat wil doen, in deze corona-tijd waarin de terrasjes gesloten zijn, is een stuk wandelen op neutraal terrein. Mijn insteek is vooral: heb een leuke middag en luister naar de verhalen van je date en vertel je eigen verhaal.

Vijf: ik heb daarbij wel een soort lijstje in mijn hoofd van dingen die ik belangrijk vind in een relatie. Omgekeerd: ik vind dat ik me ook moet kunnen laten verrassen en niet te veel in mijn hoofd moet blijven zitten.

Zes: ik weet dat het wat theoretisch klinkt maar ik zou daarbij meerdere vrouwen willen ontmoeten in soorten en maten en me niet te snel vast willen leggen. Dat hoort bij geen haast hebben, vind ik.

Zeven: ik heb eerder met meerdere dames mogen wandelen. Het was nog te vroeg voor me toen net na de scheiding. Toch vond ik het ook

toen elke keer leuk en fijn en leerzaam.

Acht: soms is er twijfel. Natuurlijk is er twijfel. Zou raar zijn als die er niet was. Ben ik te kritisch? De woorden van Moeder klinken nog na. Sta ik er wel genoeg voor open? Kan en wil ik de verbinding nog aangaan? Als me dat al gegund wordt natuurlijk. Dat moet ik verder onderzoeken.

Het belangrijkste heb ik nog niet bij mijn datingstrategie staan. Dat is dat ik wil ontdekken wie ik ben en wat ik wil. Ik wil mezelf beter snappen. Begrijpen hoe de machine werkt. Waarom bepaalde patronen vaker optreden in mijn leven. Niet meer dezelfde fouten maken als ik gedaan heb. Ik wil leren uit het verleden en kijken naar mijn eigen aandeel. Niet met een vinger naar anderen wijzen, maar naar mezelf. Niet in wrok omzien, juist vergevingsgezind zijn en in liefde aanvaarden wat er is. Dankbaar voor wat is geweest. Ik zal terug moeten naar mijn ouders, mijn opvoeding en mijn jeugd. Ik ga mijn leven reconstrueren, een verhaal aanmaken, een verhaal waar ik zelf energie uit put. Ik ga dat verhaal tegen anderen aanhouden. Het vertellen en luisteren naar feedback. Het waar zinvol aanpassen en herschrijven. Zolang de tijd die gaat komen er maar beter van wordt, voor mezelf en voor anderen. Ik ga op zoek naar keerpunten in mijn leven. Punten van omslag. Het overlijden van Vader, de scheiding na dertig jaar huwelijk, maar ook Moeder die staat te strijken. Ja vooral dat, Moeder vraagt of ik nog koffie wil terwijl ze de was aan het strijken is.

Dus Negen: ik ga mijn levensverhaal maken. Om aan mezelf te vertellen, om van te leren, het beter te doen, om te spiegelen aan de verhalen van mijn dates. Terug kijken, vooruit kijken.

2 april 2021

Het is inmiddels vrijdag 2 april 2021. Goede vrijdag. Ik schuif weer achter mijn pc. Ik heb de afgelopen twee maanden met veel plezier gedated. Aardig wat vrouwen mogen ontmoeten. Wandelen en een enkele keer bij elkaar op bezoek, samen koken, samen een wijntje of een biertje. Naar het strand geweest zelfs. Ik heb me prima vermaakt. Mijn richtlijnen werken op hoofdlijnen wel. Meerdere chats tegelijk, meerdere afspraken inclusief wandelen tegelijk ... ik vind het verwarrend en raak de kluts kwijt. Kan me niet concentreren, ben niet op mijn best. Paar weken rust genomen. Was er een beetje klaar mee. Te veel ermee bezig. Het gaat je niet in de koude kleren zitten. Eerder vermoeiend dan energiegelend of inspirerend.

Ik vind het tijd met een schone lei te beginnen. Mijn geschiedenis heb ik opgeschoond. Mijn likes weer op nul gezet. Total reset. Nieuwe ronde, nieuwe kansen. Dat is mooi aan Tinder: je bent met groot gemak IN het systeem en met hetzelfde gemak ook weer UIT het systeem. Ik heb mezelf een paar dagen geleden weer aangemeld, kwestie van het schuifje op 'zichtbaar' zetten. Vandaag ga ik kijken wat de oogst is. Hoeveel likes heb ik? Dan opschonen. Met die matches het gesprek aangaan. Kijken hoe het loopt. De tekst uit mijn profiel laat ik ongewijzigd, dat werkte best okay. Foto's zelfde verhaal. Chatten gaat me inmiddels goed af. Mijn doel is deze GOEDE vrijdag, nog niks ingepland, kinderen weg, leeg huis, een wandeling te maken. Verse date. Weersvoorspelling ook goed, geen regen, zonnetje. Weet zeker dat ze aan de andere zijde van de rivier zich ook zitten te vervelen. Het is nu 9 uur in de ochtend. Ik begin met chatten. Om 11 uur moet het lukken een afspraak te hebben. Dan zo rond 14 uur op locatie afspreken. Haalbaar weet ik uit ervaring. De avond en nacht (van 2 op 3 april) heb ik niks. Ik laat alles open. Maar richtlijn nummertje x: gewoon leuke middag, niks hoeft, alles kan (wat mij betreft).

09:15 uur 02-04-2021

‘Hoi Ivo, wat leuk dat je mij ook geliket hebt. Ik vind je profiel aansprekend en denk er best goed aan te voldoen. Ben in ieder geval pittig en snelle denker. En ja in het echt is mijn naam ook Lotje (van Charlotte). Is Ivo ook jouw echte naam?’

(chatten, meerdere lijnen tegelijk, simultaan schaken, hard werken)

10:45 uur 02-04-2021

‘O ja, je hebt mijn adres nog niet, dat wordt lastig zoeken haha. Ik woon in het centrum van Domstad. Je kunt de auto gewoon bij mij in de straat parkeren. Er is altijd wel plek. Parkeren is wel duur maar je moet er wat voor over hebben haha. Rond 14.00 uur bij mij dan?? Ik kijk er naar uit.’

BOEM!

TINDER DATES

Februari - maart 2021

1.

In de zomer van 2020 ben ik flink gevallen met mijn fiets. Eigen schuld. Het had geregend na een lange droge periode. Er ligt dan olie op de weg en het kan glad worden. Maar vooral reed ik te hard door de bocht. Op een elektrische fiets. Dat is vragen om moeilijkheden. Ik ben zo'n drie meter over ruw asfalt gegleden en de zijkant van mijn lijf lag over de hele lengte open. Bloederig. Kleren weg geschraapt door de sliding. Vel eronder meegenomen. Op dat soort momenten reageer je puur instinctief. Ik stond op alsof er niks gebeurd was, ging nog even zoeken naar verloren fietsonderdelen en stapte weer op toen bleek dat de fiets nog functioneerde. 'Nee niks aan de hand. Het gaat al weer hoor,' zei ik tegen de geschrokken omstanders. Kwartiertje later thuis aangekomen, kon ik mijn huis-sleutels nauwelijks tevoorschijn halen met mijn bebloede handen in te krappe broekzakken. Helemaal alleen. Op zo'n moment voel je je helemaal alleen. Snel de schade opgenomen, gaan douchen om het

bloed weg te spoelen, wat pleisters hier en daar geplakt en zielig op bed gaan liggen. 's Nachts begon het pas echt pijn te doen. Ben er weken zoet mee geweest. Maar gelukkig geen hoofdletsel. Een geluk bij een ongeluk.

Ik heb tot op de dag van vandaag af en toe pijn in mijn borst- of hartstreek. Ik denk dat het daar nog mee te maken heeft. Ik zat rond de jaarwisseling, een half jaar ná mijn valpartij, bij familie te klagen over die zeurende pijn die ik weer voelde. Opeens kwam het beeld in me op van een fijne massage die de pijn wat zou kunnen verlichten. Ter plekke gegoogled en ik vond een paar masseurs (m/v) in de buurt. Eentje met 06-nummer erbij en meteen een appje gestuurd: 'Hoe werkt dat bij jou/jullie? is er plek? Corona?'

Het duurde geen tien minuten of ik had een reactie. 'Geen probleem. Ik heb overmorgen nog plek.' Twee dagen later, 2021 was nog maar net begonnen, lag ik op de massagetafel. Mijn masseuse was een Indonesische vrouw die een praktijk aan huis had. De sfeer was ontspannen en ik voelde me meteen op mijn gemak. In no time wist ik (of ik dat nou wilde of niet) veel over mijn masseuse. Ze was in 2006 naar Nederland gekomen, met haar huidige man, een ict'er die in de kamer ernaast zat te werken. Ze had twee kinderen, ook ergens in de ruimtes ernaast of erboven op dat moment aanwezig. Ze vertelde me dat ze veel contact had met haar vriendinnen uit Bali (waarvan een aantal hier in de buurt woonden inmiddels). Maar vooral wist ze in een mum van tijd veel over mij. Te veel waarschijnlijk. Meer dan ik had willen loslaten als je het me vooraf had gevraagd. Of ik kinderen had (ja), wat voor werk ik deed (vaag, heel verhaal), of ik een woonhuis had (ja), of ik dat al had afbetaald (zo goed als). Dat ik nog niet zo lang geleden gescheiden was, dat had ze ook al snel door. Het gesprek (dat wat weghad van een kruisverhoor) ging ongeveer als volgt:

'Jij bent een mooie man.'

'Dank je.'

‘Veel mannen die hier komen hebben een dikke buik.’

‘Tja, ik mag van geluk spreken dat ik nog gezond en fit ben.’

‘Er komen hier ook veel rare mannen.’

‘Oh? Rare mannen?’

‘Ja, je weet wel, rare mannen.’

‘Euh, nou nee, wat zijn dat dan, rare mannen?’

Ik speelde het spel mee. Altijd wil ik meer horen over mijn mannelijke soortgenoten, zoals ze verschijnen in de ogen van vrouwen. Er waren mannen die meer wilden dan een massage. ‘Goh? Ja joh?’ Zij deed daar niet aan mee, benadrukte ze. Maar gelukkig had ze wel vriendinnen bij wie je dan eventueel terecht kon. Dit was een opmaat naar meer, ik voelde het. Inderdaad. Ook varianten als body-to-body massage behoorden tot de mogelijkheden. Ik vroeg nog: ‘Oh, en mag je dan zelf iemand uitkiezen als ‘body’?’ Dat bleek niet het geval, je moest het doen met de masseuse van dienst. ‘Okay, snap ik, maar dan gaat ie voor mij over hoor, haha.’

Ik heb een fijne ontspannen massage gehad en ging naar huis en verder met mijn leven. Een paar dagen later kreeg ik een appje van mijn masseuse. Of ze mijn nummer door mocht geven aan een andere klant van haar? Oh? Een andere klant? Ja, want ik heb hier een hele leuke vrouw, denk echt iets voor jou, ziet er leuk uit, ze is heel lief. ‘Ik vertelde haar net over jou, dat je zo’n leuke man bent.’

Ach waarom niet, dit paste prima bij mijn ‘doelstellingen 2021’. Laat maar komen. De vrouwelijke klant woonde een dorp verder, zo bleek. Ze was al een poos alleen. Ze was niet op zoek naar een relatie, althans niet actief, ze vond het wel goed zo. Voor een leuke wandeling en wat praten was ze wel in. We spraken op een mooie zonnige

middag ergens in de buurt af. Vooraf appte ze nog dat ze zenuwachtig was. Schattig. We hebben gewandeld en ervaringen uitgewisseld. Ik vond haar verhaal heftig. Er is geen vervolg gekomen. We vonden het allebei goed zo. Ze heeft een eigen winkel niet zo ver bij mij vandaan. Als ik daar in de buurt ben, kan ik gerust even gedag komen zeggen. Vindt ze leuk. Als ik me een keer verveel, altijd welkom, om even aan te schuiven en mee te eten. Geweldig!

Ondanks deze spontane gang van zaken, was ik er van overtuigd dat op deze ‘Tinder-loze’ manier je niet zomaar een nieuwe relatie zou vinden. Zo zit het leven niet in elkaar, zeker niet op mijn leeftijd, in deze contactarme tijd van corona-gevangenschap. In de supermarkt dan of zo? Hallo, leuke mevrouw, daar voor mij in de rij, toevallig iets te doen vanavond?

Samen met uitvinder-en-vrouwenkenner John heb ik hier een boom over opgezet. Is dit geen gat in de markt? John en ik hadden het eerder al gehad over de voor- en nadelen van de corona-scanner die iedereen op zijn mobiel zou moeten installeren. De bluetooth-functie zou alle telefoons waar je dichterbij een paar meter vandaan was geweest registreren. Als je later besmet bleek te zijn, dan kon vrij makkelijk worden getraceerd wie er door jou geïnfecteerd zou kunnen zijn. We zaten te brainstormen, paar potten bier erbij, werkt altijd goed, hoe met minieme aanpassingen zo’n app voor ons doel geschikt gemaakt zou kunnen worden. Iedereen die op zoek is naar een partner, beschikbaar is of ... kies je eigen motief uit ... installeert onze app op zijn telefoon. Ik kom met mijn app binnen gelopen bij de plaatselijke Super. De app scant de omgeving binnen een straal van tien meter op andere ‘dragers’ van de app. Mijn app registreert uiteraard alleen vrouwelijke dragers in een bepaalde leeftijdsklasse. Ik loer op mijn telefoon en ik zie grafisch waar zich beschikbare dames bevinden. Of, John heeft hier als vrouwenkenner nog beter over nagedacht, de vrouwelijke dragers krijgen een piepje dat er iemand is gearriveerd die mogelijk partij is. Deze vrouwen kunnen dan stiekem naar de ingang van de Supermarkt kijken en snel het schuifje